

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

Evangélikus Egyházközség Székesfehérvár

2020. II. szám

„Mert szeretnélek meglátogatni titeket, hogy megerősítésekre valamilyen lelki ajándékot adjak át nektek.” (Róm 1,11)

„A római keresztényekről keveset tudunk. A római gyülekezetet nem Pál apostol alapította. A Krisztus-hívők nem maradhattak meg a zsinagógákban – éppen a hitük miatt. Így a kirekesztett Krisztus-hívő zsidók és zsinagógai istentiszteletben részt sem vett pogányokból lett keresztények ugyanabban a gyülekezetben is előfordulhattak. A zsidóknak több, egymástól független zsinagógájuk volt. Feltételezhető, hogy a keresztények csoportjai is „házi gyülekezeteket” és „gyülekezeti köröket” alkottak.” Írja Pecsuk Ottó a Bibliaismereti kézikönyvében, ahol azt is olvashatjuk még, hogy Pál apostol tartott a római gyülekezet szakadásától, hiszen korábban már szerzett tapasztalatokat arról, hogyan, s miért mehet végbe szakadás egy gyülekezet életében. Ezért Pál, a rómaiakhoz írt levelében kiönti szívét arról, hogy mennyire szeretné az ott lévő gyülekezetet meglátogatni, hogy megerősítésükre valamilyen lelki ajándékot adjon nekik. Micsoda szeretet, micsoda gondoskodás, amit minden bizonnyal Pál apostol azért fejezett ki a római gyülekezet felé, mert Őt is átviharozta Isten szeretete, gondoskodása – főleg a legnehezebb időkben.

Valahogy egy kis hasonlóságot vélek felfedezni a római gyülekezet, és a székesfehérvári gyülekezet életében. Nem abban, hogy szakadás lenne a gyülekezetünkben, mert megosztana bennünket az Őszövetséghez, valamint az Újszövetséghez való tartozás – a törvényben, vagy a kegyelemben való hit – hanem sokkal inkább abban látom a hasonlóságot, hogy mi is szét vagyunk szórva. Hiszen, ha jobban belegondolunk a jelenlegi gyülekezeti életünk megvalósulásába, házi gyülekezetek jöttek

létre egy tőlünk teljesen független ok, a koronavírus miatt. Talán már elégünk van a koronavírusról való olvasásból, vagy amikor csak híreket hallunk róla. Talán már elégünk van abból, hogy négy fal között bezárva kell élnünk. Talán már unjuk a digitális világot, ami-be belekényszerültünk a munkánk, esetleg a szereteteinkkel való kapcsolattartás miatt. Azonban mindezeknek van egy másik oldala is. Talán sok családban legelőször foglalkoztak Istennel otthonaik falai között, s szülők csodálkozhattak arra, hogy mit tanulnak gyermekeik az iskolájukban „hit- és erkölcsstan” cím alatt. Hadd idézzek egy szülőt a koronavírus időszakának elejéről: „Készek vagyunk arra, hogy beengedjük Istent a nappalinkba.” Talán vannak olyan házaspárok, akik sokkal többet tudnak együtt lenni a koronavírussal köszönhetően, amit azelőtt egyáltalán nem tudtak maguknak megengedni. Talán vannak olyan diákok, akik könnyebben tanulnak otthon, mint az iskola falai között, mert nehézségeik vannak. Talán akadnak olyan emberek is, akik több időt tudnak Istennel tölteni, rádöbbennek olyan dolgokra az életükben, amire az átlagos hétköznapi forgatagában nem tudtak volna rájönni. Mindezeket nem úgy írom le, hogy nem venném tudomásul azt, hogy bizony mindannyiunktól elvehetett valami kedveset a koronavírus. Mindannyiunk küzd valaminek az elvesztésével, valaminek, valaki(k)nek a hiányával, valaminek a nehézségével.

Pál apostol arra vágyott, hogy meglátogathassa a római gyülekezetet azért, hogy megerősítésükre valamilyen lelki ajándékot adhasson. Úgy gondolom, amellet, hogy megpróbáljuk felfedezni a jó dolgokat a jelenlegi nehéz helyzetben, nekünk is szükségünk van lelkünk megerősítésére. Persze, Pál apostol nincs itt, és nem nekünk írja, hogy el szeretne jutni hozzánk, hogy segítsen. Mégis van Valaki, aki megerősítheti a lelkünket: „segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön.” (Róm 8,26)

Arra van szükségünk, hogy a Szentlélek látogasson meg minket, megerősítve bennünket. Az első pünkösdkor a tanítványok bezárkózva várták Jézus ígéretét, a mennyei erőt, hogy eljöjjön hozzájuk, és erőt kapjanak. (ApCsel 1,8) Most nekünk van ugyanerre szükségünk a saját szívünkben. Pál apostol egy másik alkalommal az efezusi gyülekezetet így bátorította, erősítette: „*Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával Krisztusban.*” (Ef 1,3) Tehát Istennek ígérete van arra, hogy Jézus Krisztusban minden lelki áldással rendelkezhetünk. Szeretet? Öröm? Békesség? Türelem? (Gal 5,22) Vigasztalás? (2Kor 1,3) Kitartás? (Jak 1,3) Bármire is van szükségünk, kérhetjük Istentől, aki hűséges, s Jézus Krisztusban, a Szentlélek által, kegyelemből megkaphatjuk azt. Ámen.

Láng Kitti

(lelkési munkatárs, hitoktató)

„Aki reményt ad, az életet ad.”

Ebben a rendkívüli, lélekpróbáló időben, hitünk legnagyobb kincse a remény. Egész korszakunkat meghatározó, különös időket élünk. Sok minden szertefoszlott, ami eddig biztossá tette életünket, és egyszerre sebezhetőnek érezzük magunkat. A koronavírus-világjárvány és hatása sokunkat, talán ha különböző mértékben is, de mindannyiunkat összezavar. Gyülekezetünk megszokott, de valljuk meg őszintén – néha már túlságosan is rutinná váló életét – is gyökeresen megváltoztatta. Nekünk is le kell vonni a rendkívüli helyzetből a ránk vonatkozó tanulságokat.

A megváltozott helyzet más-más probléma elé állította a fiatalokat és az idősebb korosztályt. Az előbbieknél az óvodák, iskolák bezárása, a munkakörülmények megváltozása, rosszabb esetben munkahelyek megszűnése, míg az időseknél a bezártság, a közösségekből való kimaradás jelenti a legnagyobb problémát. Bár a megszokott emberi kapcsolatok korlátozott

lehetőségei minden korosztály életvitelét nehezítik, most látjuk, hogy mennyire hiányoznak a közvetlen emberi kapcsolatok. Elsősorban a családon belül már hosszú idő óta kialakult szokások, egymás köszöntése, ünnepeken történt összejövetelek hiánya.

Koromnál fogva én most az idősebb korosztály szemszögéből szeretnék kitérni olyan pozitív élményekre, melyet eddig is feltételezhettünk, de igazán csak most tapasztalhattunk meg.

A gyülekezetünkben folyó, önzetlen segítő szolgálatról feltétlenül szeretnék szólni, mert mi is kedvezményezettjei vagyunk ennek. Mi is szívesen tartoznánk a segítők közé, de most ránk a sokak által ismert két szó vonatkozik. **„Maradj otthon!”** A gyülekezetben egy csoport alakult, amely az említett korosztály szolgálatára jött létre. A mi otthon maradásunkról, illetve a bevásárlásról, ügyintézésről Láng Kitti és vőlegénye, Zoli gondoskodott. Rögtön említtem Mészáros Magdi segítségét is, aki mindezt szintén önzetlenül, „szomszédasszonyi” minőségében tette. Itt is köszönetet mondunk nekik, és nem túlzok, ha úgy érzem egy szorosabb kapcsolat alakult ki köztünk az elmúlt nyolc hétben. Ez a nyolc hét arra is eleget ad, hogy bizonyos „szokások” is kialakuljanak. Lukoczkai Ági Evangélikus Életet, gyógyszert hozott, és telefonos kapcsolattartással is gondoskodott rólunk. A felsorolt események a szép emlékeink közé fognak tartozni, még akkor is ha mindez, ezzel a kritikus helyzettel kapcsolódik össze. **Köszönjük mindenkinek, aki ebben a szolgálatban részt vesz.** „*Mert akik jól szolgálnak, azok szép tisztességet szereznek maguknak*” (1Tim 3,12)

A hétvégeken tartott 4-5 on-line istentisztelet, valamint a heti rendszerességgel hallgatható bibliaóra alkalmat ad a lelki töltődésre. Itt szeretném feleségemnek, Juditnak ehhez a témához kapcsolódó gondolatait is megosztani:

”Amikor a karantén kezdődött, mondhatom, nagyon elkeseredettek voltunk, ez szinte a kétségbeesés határát súrolta. A kilátástalanság, mennyi ideig tart, mire lehet számítani?

Ezt még fokozta az egyre sokasodó hírhalmaz, ami még a kevés bizalmunkat is kikezdte.

Ilyen indulás után jött viszonylag gyorsan az a felismerés, hogy a *Jóisten hogyan tudja javunkra fordítani a rosszat is*. Ahogy múltak a napok, hetek, sokasodtak az on-line istentiszteletek. Hamar rájöttünk, hogy ha „beosztjuk” ezeket az igehirdetéseket, szinte minden napra jut egy. Ez a folyamatos hitélet kezdte rendbe tenni az elbizonytalanodott, kicsit megijedt énünket. Aztán megtapasztalhattuk, hogy ugyanarról az ígéről hányféleképpen lehet prédikálni, és mindegyikből lehet „hazavinni” útmutatást. Ez rám nagy hatással volt. Ami még ezt is fokozta, az az érzés, hogy a kissohelyi istentiszteleteket nézhettük, hallgathattuk. Negyvennyolc év után újra lehetőségem volt minden vasárnap „ott lenni” a kissohelyi istentiszteleten. Abban a templomban kereszteltek ott konfirmáltam, ott kaptam egy életre szóló tanítást, ami a mai napig is meghatározza hitéletemet.”

Nagyon hiányzik azonban a gyülekezeti közösség, a személyes találkozások, beszélgetések.

Bár az előbbieken a változatos igehirdetések pozitív hozadékaról beszéltünk, mégis hiányzik a jól ismert helyről, a mi templomunkból, a mi lelkészünktől, személyesen nekünk szóló igehirdetés.

Még nem tudjuk pontosan, hogyan történik majd a templomunkba való visszatérés. Kik lesznek azok, akik majd hétről hétre újra eljönnek, hogy személyesen, gyülekezeti közösségekben ünnepeljék az istentiszteletet. Itt térek vissza a címben szereplő „reménység” gondolatához. Reméljük, hogy igen, így lesz. Hisz idáig minden erőnkkel ezen fáradoztunk, hogy közösséget, gyülekezetet építsünk, hogy megéljük Istennel és egymással a személyes találkozások örömét, amit semmi sem helyettesíthet.

Írásomat Szemerei János püspök úr rövid, reménységről szóló imájával fejezem be.

„Reménység Istene! Nem tudom felérni azt a szeretetet, amellyel hordozod a tőled elfordult világot. Nemcsak tűröd az emberi tiszteletlen-

séget, hitetlenséget és az égbe kiáltó bűnöket, de még a bűnösök megmentésére is tervet készítettél.

Szembeíts a magam elesettségével, hogy megérthessem: szereteted és kegyelmed az én egyetlen reményem is. Ámen.”

Prépost Károly

Támogassuk a gyülekezeteinket! – Felügyelői körlevél

Pröhlé Gergely országos felügyelő, valamint Fábrí György, Font Sándor és Mészáros Tamás egyházkerületi felügyelők kéréssel fordultak az evangélikus gyülekezetek felügyelő, presbiter, gondnok és sáfár testvérei, valamint minden aktív gyülekezeti tag felé.

Levelüket az alábbiakban olvashatja:

E-persely

Egyházunk a járvány idején fájdalmasan nélkülözni kényszerül gyülekezeti alkalmain a közvetlen személyes részvétel lehetőségét. Hitmegélésünk kiemelkedően fontos formájának ez a hiánya sok gyülekezetben működési gondokat is okoz: nem sikerült még általánosan megtalálni az offertórium adományozásának a módját. Érthető, hiszen a perselypénz istentiszteletekhez, bibliaórához kapcsolódó gyűjtése nemzedékek óta megszokott velejárója közösségi együttléteinknek.

Ebben a helyzetben az egyházvezetés konkrét lépésekkel igyekszik segíteni a gyülekezeteket, például a kötelező offertóriumok elengedésével, a gyülekezeti programok megnövelt támogatásával. Mindez azonban nem pótolhatja egyháztagjaink anyagi áldozatvállalását, ami az evangélikus tanításnak megfelelően alapvető fontosságú az egyházfenntartásban.

Kérjük ezért felügyelő, presbiter, gondnok és sáfár testvéreinket, valamint minden aktív gyülekezeti tagunkat, hogy alakítsuk ki együtt a gyülekezeteink fenntartásához elengedhe-

tetlen anyagi hozzájárulásunk legmegfelelőbb módjait! Elsősorban a banki átutalást javasoljuk, amihez országos irodánk egy könnyen kezelhető digitális megoldást is kidolgozott.

A mai naptól a **www.perselypenz.hu** internetes oldalon keresztül, az adatvédelmi és pénzügyi biztonsági szempontok maximális tiszteletben tartása mellett segíthetünk annak a gyülekezetnek, amelyet az átutaláskor megjelenlünk.

Ez és minden más segítő kezdeményezés is azonban csak akkor fog működni, ha mind szélesebb körben személyesen is megismertetjük őket szűkebb és tágabb közösségeinkben. Beszélgessünk el tehát minél több testvérünkkel minél többször, ismertessük meg ezeket a megoldásokat – de ne pusztán a technikát, hanem a „felajánlásunk” hitmegélési tartalmát is gondoljuk át együtt újra és újra! Vagyis, használjuk a járvány miatti kényszert lehetőségeként, megélve így az önfelelősség protestáns polgári elvét.

Egyházmegyei és egyházkerületi felügyelőink folyamatosan figyelemmel kísérik az adakozás és gyülekezetfenntartás fejleményeit, így a jó gyakorlatok megosztásával valamint a speciális problémák feltárásával is közreműködhetünk egymás támogatásában. Ez is erősítheti egyházi összetartozásunkat ezekben az embert próbáló időkben. Imádsággal és a gyakorlati szempontokat követő egymásra figyeléssel maradjunk együtt Krisztus hűségesei követői!

2020. április 23.

Erős vár a mi Istenünk!

**Fábri György, Font Sándor és Mészáros Tamás egyházkerületi felügyelők;
Pröhle Gergely országos felügyelő**

Gyülekezetünk tagjai közül többen kipróbálták ezt a lehetőséget. Működik, és alkalmas módszer egyházközségünk támogatására.

Az egyházaknak tenniük kell, hogy előre meneküljünk

Fabiny Tamás evangélikus elnök-püspök kezdeményezésére Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek-metropolita, Fekete Károly tiszántúli református püspök, valamint Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi római katolikus püspök kerekasztal-beszélgetést fognak tartani arról, hogy csak Isten mentheti-e meg a Földet. Az eseményre készülődve Fabiny Tamás evangélikus elnök-püspökkel beszélgetett a Szólj be a papnak! blog.

– Miért tartja fontosnak, hogy az esemény a személyes találkozás lehetőségének hiányában is megvalósulhasson?

– Amikor püspöki szolgálatomat kezdtem, székfoglalóban hangsúlyosan szerepelt „a beszélgető egyház” modellje. Luther Márton egy írásában találtam nagyszerű mottót, ahol ő az egyházat így nevezi: „mutuum colloquim et consolatio fratrum”, vagyis a testvérek kölcsönös beszélgetése és vigasztalódása.

A mostani válsághelyzetben annyi mindent el kellett engednünk – örülök, hogy ez a beszélgetés megvalósul, és most már természetesen az elmúlt hónapokban közösen átélt helyzetre is reflektálni tudunk.

– Gyaroltságainkkal, gyengeségeinkkel erőteljesebben szembesülünk a világjárvány tapasztalatán keresztül. Sokan lelki megújulást, ébredést várnak ettől. Az egyház akar és tud vezető szerepet vállalni abban, hogy ez össz társadalmi szinten megvalósuljon? Amennyiben igen, hogyan valósulhat meg ez?

– A világjárvány egyszerre jelent veszélyt és esélyt. A közvéleményt kicsit is befolyásolni képes emberek – politikusok, gazdasági szereplők, újságírók és lelkészek – sokat tehetnek azért, hogy a veszélyben az esélyt ragadjuk meg, vagyis előre kell menekülni. Az amúgyis esedékes változások, változtatások közül minél többet haladéktalanul el kell indítanunk annak érdekében, hogy a veszély elmúltával

ne ott folytassuk, ahol márciusban abbahagytuk. Személyében kinek-kinek le kell lassulnia, jobban kell a szellemi és a lelki értékekre törekednie, közösségein belül pedig sokkal szolidárisabbak kell hogy legyenek. Ha most úgy imádkozunk, mint a rossz diák, aki „Istenem, csak most az egyszer ússzam meg a felelést” módon fohászkodik a bajban, aztán minden elfelejt, akkor nem élünk az eséllyel, sőt, csak tovább nő a veszély. Mindez nem megy magától, ezért tudatos reflexiókkal kell a mostani helyzetet átélnünk. Ha nem figyelünk oda, akkor az a bizonyos szociális olló csak tovább nyílik. Ha a mélyszegénységben élőkre vagy a hajléktalanokra gondolok, de akár csak a magyar családok pénzügyi helyzete között különbségekre, akkor azt kell mondani, hogy nemcsak hogy esélyegyenlőség nincs, de veszélyegyenlőség sem. Azaz a legszegényebbek sokkal nagyobb egészségügyi, pénzügyi és emberi tragédiáknak vannak kitéve, mint a módosabbak, akik nyilván a karantént is sokkal könnyebben tudják átélni. Globális méretekben még inkább igaz ez: egy afrikai vagy ázsiai nyomornegyedben élőknek hiába mondom, hogy gyakran mosson kezét, ha víz sem áll rendelkezésére... Tehát csak nagyon erős tudatformálással, egyéni és közösségi megtéréssel lehet az esélyt megragadni. Ebben pedig az egyházak, hiszem, hogy sokat tehetnek.

– Az egyházi alkalmak ideiglenes online térbe szorulása lehetőség, vagy inkább a gyülekezetek virtualizálódásának veszélyét hordozza magában?

– Püspökként a válság első heteiben nagyon sok váratlan meglepetés ért. Örömmel láttam, hogy a lelkészek jó része milyen gyorsan képes váltani, és nagyon jól él az online technikával. Sokan büszkén mondták, hogy interneten több embert elérnek, mint amennyinek a templomban prédikálnak. Ez egyrészt valóban öröndetes, másrészt a személyes találkozókat semmi sem pótolja. Ha majd újra megnyílnak a templomok és látogathatjuk híveinket, akkor egyszerre kell törekedni az új formák jó gyakorlatainak fenntartására és a régi, hagyományos

lelkigondozás, a személyes találkozások preferáló egyházi élet visszahozására. Nem utolsósorban az oltáriszentséggel, az úrvacsorával is újra élhetünk majd akkor. Nagyon remélem, hogy a mostani időben a hívek nem leszoknak az istentiszteletlátogatásról és az úrvacsoráról, hanem sokkal inkább átélik az éhséget Isten ígéjére és a szomjúságot a szentségre.

Fenti írás a teljes beszélgetés rövidített változata.

Mészáros Magdolna

Pünkösdi elmélkedés

Bűnös, Istentől elrugaszkodott világunkban most van, illetve lenne igazán szükségünk a Szentlélek mindent betöltő, áttörő erejére.

A Szentlélek megjelenése, az emberekben való kiteljesedése az apostolok számára lehetővé tette az akkori világ népeihez való – mindenkinek a saját nyelvén történő – igehirdetést, a Szentírás közvetítését és az isteni kegyelem hirdetését. Most az emberiség számára a közös cselekvés, együtt gondolkodás, együvé tartozás lenne a fontos a megosztottság és széthúzás helyett. Sajnos erre – gyarló emberi mivoltunkban – nem vagyunk alkalmasak. Pedig ez a világjárvány figyelmeztetés. Figyelmeztetés az Istentől arra, hogy az emberi gonoszság, az egymás és Isten ellen elkövetett bűnök, a Tízparancsot semmibevétele milyen következményekkel járhat. Az Istentől elfordult, elhivalkodott – a maga tudásában elbizakodott, a mindenek feletti hatalmát képzelő – ember szélsőséges, Istennek nem tetsző világot alakított ki. Újból bálványimádó lett az emberiség. A bálvány neve pedig a PÉNZ. Óriási különbségek, szakadékok vannak az egyes emberek jövedelmei között. Ember az embernek lett farkasa. Elvesztett az egymás iránti odafigyelés, szociális érzék és tisztelet. A földi javak egészét az emberiség csupán pár százaléka uralja. Százmilli-

ók éheznek és kilátástalan a sorsuk. Hiányzik a testvériség és a szeretet. Isten, hogy ezt a járványt engedte világjárvánnyá dagadni ez által üzent nekünk. Mit üzent? Térjünk vissza az egyedül üdvözítő útra, az Isten akaratának teljesítésére.

Tartsuk be a Tízparancsolatot és bízva a Szentlélek kiteljesítő erejében testvérként viszonyuljunk egymáshoz. Kérjük az Ő megbocsátó kegyelmét és az alábbi könyörgéssel és hálaadással forduljunk hozzá.

Könyörgés és hálaadás

Mindenható Isten. Teremtő mennyei Atyánk.
Könyörülj rajtunk, segíts meg minket és nézz le ránk.
Porszem az ember, nincs más ki védje, őrizze őt,
Te vagy csak néki gyámolítója, szeressed őt.

Segítsd ki beteg, segítsd ki fáradt, én Istenem.
Védj meg a bajtól, mentesíts a jajtól. Légy velem.
Karold fel az árvát és nyújts neki vigaszt Uram.
Add, hogy hozzád vezessen engem, tékozlót utam.

Védő szárnyad óvjon. Azt palástként terjeszd fölénk.
Légy könyörületes hozzánk, esdünk áldásodért.
Bocsásd meg bűneinket sok, gyarló ember hibánk.
Segíts meg akkor is minket, ha káromol a szánk.

Nézd el tévelygésünket, erkölcsi romlásaink.
Göggünket, nagyképuságunk, feledd a botlásaink.
Könyörgünk, irgalmazz nekünk Teremtő Istenünk.
Köszönjük fiad, a Jézust, kit elküldtél nekünk.

Elküldted meghalni értünk bűnös, gonoszokért.
Kik igazán nem érdemeltük az értünk folyt vért.
Köszönjük végtelen türelmed áldott Istenünk,
Hisz esélyt adsz mindig, hogy újra hozzád mehessünk.

Kérünk, hogy Szentleked által legyünk hű közösség,
Szívünkbe öröm költözzön, mennyei békességre.
Adj áldást a megújulásra, újrakezdésre,
Vezess az igaz hitre, keresztyén tisztességre.

Segíts a bajban eltévedt, tékozló népeden.
Védj meg a pusztító vírustól uram, Istenem.
Add, hogy mielőbb hálát mondhassunk kegyelmedért,
Közös éneket zengve atyai szeretetért.

Amen

Némedi Zoltán

Dédapám pincenaplója

Különleges üzenet járvány idején

Megható olvasói írás érkezett a postaládánkba. (KÖTÖSZÓ Evangélikus közéleti blog)

Dr. Bencze Rékában dédapjának pincenaplóját olvasva érelődtek meg az alábbi gondolatok.

Szerző: Hódi Mártonné dr. Bencze Réka

„Akkor is regény lesz ebből, ha a valóság-hoz egy pontot sem teszek hozzá, sem el nem veszek belőle. Regény, melyet csak a fékét vesztett emberi természet diktálhat. Milyen jó, hogy Isten minden történés felett Úr, és Úr marad mindig, bárha úgy látszik is, hogy a lovak közé dobta a gyeplőt” – kezdi naplóját Ruttkay Miklós Géza (Nagy édesapja, a mi dédapánk) 1945. január 31-én a Fehérvári út 24. szám alatti pinceóvóhelyen, ahova a szovjet ostrom elől menekültek.

Ezekben a szokatlan, járványos napokban nekem is eszembe jutott, hogy naplót kéne írnom. (Hogy a dédunokáimnak legyen mit olvasniuk...) Hiszen történelmi időkben élünk most is – igaz, más jellegűeket.

A naplóírásból persze nem lett semmi, de azért sokszor eszembe jut a *Pincenapló*.

Vajon ők hogy bírták?

Bezárva.

Ők a pincébe. Mi kisebb-nagyobb lakásainkba.

Ők mintegy negyvenen egy teremben. Mi négyen. Mások ketten-hárman, sokan teljesen egyedül.

Őket riasztotta a külvilág, az aknák, a lövések zaja, a robbanások. Minket kicsábít a napsütés, az éledő természet.

Nem tudták, meddig tart, és hogy ér véget a fogságuk. Mi sem tudjuk, meddig kell elszigetelődnünk, és mi lesz azután.

Nekik alig volt valamijük: a villany már az első napon elaludt, a mécsesek, gyertyák fogytán, ivóvíz a szomszéd ház félbemaradt kűtfűrásából, tiszta levegő csak a szellőzőn

át. Nekünk mindenünk meg van: víz, villany, fűtés, felszerelt otthon, bőséges élelem, kényelmes ágy, még internet is.

Ők alig kaptak hírt távoli szeretteikről. Mi mindennap beszélhetünk velük telefonon, Skype-on.

Valami mégis nagyon hiányzik.

Ők ünnepeltek. Először az újévet, aztán a vízkeresztet. Nálunk húsvét van.

Ők együtt tartottak istentiszteletet, úrvacsorát vettek (a katolikus testvéreikkel közösen is!). Mi nézzük a képernyőt, de alig élhetjük át a közösséget, és nem részesülhetünk a szent eledelből.

Bezárva.

Bezárkózva.

Mint a tanítványok.

„Aznap, amikor beesteledett, a hét első napján, ott, ahol összegyűltek a tanítványok, bár a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, megállt középen, és így szólt hozzájuk: Békesség nektek!” (Jn 20,19)

A fűtés korszerűsítés beruházásáról

Korábban már a gyülekezetünk előtt ismertettük, hogy egyházunk az elmúlt évben országos egyházi pályázaton 15 millió forintot nyert közösségi házunk energiaracionalizálási kérelmével. E jelentős összeg felhasználásával ki tudjuk cserélni a homlokzati nyílászáróinkat korszerű háromrétegű üveggel szerelt új ablakokra és ajtókra, melyek 12 millió forintba kerülnek. A leamortizálódott gázkazánok cseréje helyett a városi hőerőmű fűtési és meleg-víz szolgáltatását vennénk igénybe a továbbiakban. A szolgáltató Széphő Zrt. saját költségén kiépíti a távvezeték a pincénk faláig, és egy 80 KW teljesítményű hőközpontot telepít, amely fogadja és szabályozhatóvá teszi a fűtési és használati melegvizet. A hőközpont beépítése 3 millió forintba kerül, mely összeggel a támogatási keret kitöltődik. A gyülekezeti épületen belül szükséges még a fűtésrendszer korszerűsítése, szabályozhatóbb és ez által takarékosabb üzem megvalósításához a

gépészet átalakítása. A kiválasztott vállalkozóval 2,7 millió forint összegű szerződést kötötünk, melyet az egyházunk költségvetéséből kell kifizetnünk.

1./ A Csákvári asztalos üzemben folyik a gyülekezeti házunk nyílászáróinak gyártása.

A napokban, az eddig elkészült faszerkezetekről fényképes dokumentációt küldtek a vállalkozók. Május végéig az első ütemek szerkezetének festése, készre szerelése, üvegezése történik, majd június elején a helyszíni beépítés kezdődik. Ezt követően hetente újabb szakaszokban történik a szállítás. Amit naponta kibontanak, azt estére az új szerkezetekkel be is építik. Az emeleti lakásokban kezdenek, ezt követően a földszinti bejárati portálokat cserélik, majd a gyülekezeti terem kerül sorra. Július végéig szeretnénk készen lenni a teljes munkával. Bízunk Isten segítségével, hogy nem jön közbe semmi gátló tényező.

2./ A házunkon belül a kiválasztott vállalkozó dolgozói az elmúlt hetekben átfúrták a falakat, földemekeket. Kiépítették a fűtési és használati melegvizek gerincvezetéseit a pincébe elhelyezendő hőközponttól, a lakásokig, valamint a földszinti gyülekezeti helyiségek között. Beépítették az új elosztó és szabályozó szerelvényeket. Megtörtént a vezetékek nyomásmérőpróbája, majd ezt követően a csövek hőszigetelése is. Elmondhatom, hogy korrekt szép munkát végeztek. A szerződés szerint jogosultak lettek az első ütem, 1,1 millió forint számlázására. Szeptemberben a munka befejezésére még kb. egy hétre van szükségük. A hőszolgáltató által kiépítendő hőközpont és a vezetékhálózat összekötése és a fűtés beszabályozása az elvégzendő feladatuk. A gázkazánok és a melegvíz bojler, egyenlőre a helyükön maradtak. Ezek szolgáltatják a helyiségekben a melegvizet nyáron is. Ez a biztonságunkat is szolgálja, mert, ha valami előre nem látható ok miatt a távfűtés mégsem valósulna meg, a saját gázkazánjaink üzembe állíthatók fűtési céllal is.

3./ Éppen most, a cikk írása közben érkezett meg a Széphő ZRt. vállalkozói szerződése, amelyben a hőközpont kivitelezésére vállalkoznak legkésőbb szeptember közepéig. Az

osztályvezetőtől kapott információ szerint, az épületünket ellátó távvezeték tervezése megtörtént, a hatósági jóváhagyások az utolsó fázisban vannak, és a kivitelezővel is tárgyalnak már a nyári munkáról. Kérték, hogy ne aggódjunk, őstől a városi energiáról fogunk melegedni.

Kérem testvéreimet, hogy imádságban horozzuk a jövő esztendőök költség megtakarítását eredményező terveink megvalósítását.

A beruházást támogató céladományainkkal járulunk hozzá, hogy a – pályázati támogatás fölötti –, a költségvetésünkben előirányzott adományok összegéből a számlákat is tudjuk kifizetni.

Erős vár a mi Istenünk!

Kiss László felügyelő

Virág Jenő:

Dr. Luther Márton önmagáról

A házasság

A nimbscheni zárdából 1523-ban eltávozott apácák közül kilencet wittenbergi polgári családok fogadtak magukhoz. Ezzel a csoporttal hagyta el a szerzetesi cellát egy elszegényedett nemesi család gyermeke, Bóra Katalin. Luther mindenkor örömmel üdvözölte papi barátainak házasságkötését, de azok kifejezett óháját, hogy ő is házasodjék meg, még 1524-ben is visszautasította. Annál inkább, meglepte a világot az a hír, hogy dr. Luther Márton 1525. június 13-án házasságot kötött Bóra Katalinnal. Miért? Erre felel ő a következőkben.

1525-ben, tehát közel nyolc évvel a reformáció megindítása után házasodtam meg. Gúnyolóim száját betömtem Bóra Katalinnal. Házasságommal annyira lenézetté és megvetendővé tettem magam, hogy azt remélem, az angyalok nevetni, az összes ördögök pedig sírni fognak. E cselekedetemmel meg akartam erősíteni, amit tanítottam... Isten így akarta és így tett. Mert én sem szerelmes, sem heves

nem vagyok, hanem szeretem a feleségemet. Ha nekem valaki a wormszi birodalmi gyűlésen azt mondta volna, hogy hét év múlva házassamber leszek, feleségem és gyermekeim lesznek, kinevettem volna. Ugyanis nem gondoltam arra, hogy ilyen messzire fogok nyúlni. Eredetileg csak a búcsúk ellen akartam küzdeni.

Hála Istennek, jól sikerült a házasságom, mert istenfélő, hűséges feleségem van, akire az ember nyugodtan bízhatja a szívét, (Példab. 31, 11.) A házasság nem csupán természetes dolog, hanem Isten legédesebb és legkedvesebb adománya. Ez minden papnőt-lenség felett áll s a legtisztább élet, - ha jól sikerül. Mindazonáltal, ha a házasságban megvan ez a három dolog: a hűség, a gyermekáldás, ha az ember a házasságot szent dolognak és Istentől rendelt életformának tartja, akkor a legboldogabb élet.

Óh, mennyire vágyott szívem az enyéim után, mikor Schmalkaldénben súlyos betegen fekvüdtem! Azt hittem, hogy nem fogom itt a földön többé látni a feleségemet és kis gyermekeimet. Mennyire fájt ez az elválás! Azt hiszem, hogy ez a természetes vonzódás és szeretet, amelyet a férj felesége iránt s a szülők gyermekeik iránt éreznek, a haldokló emberben a legerősebb. Mivel azonban Isten kegyelméből újra egészséges lettem, feleségemet és kisgyermekeimet annál jobban szeretem. Senki sem lelki ember annyira, hogy az ilyen veleszületett vonzódást és szeretetet ne érezné. Mert hatalmas dolog a házassági szövetség s a férfi és nő életközössége. Micsoda dolog az, hogy megtiltják és kárhoztatják a házasságot, holott ez természetes jogon alapul? Olyan, mintha az evést, ivást, alvást stb. megtiltanák. Ezt ne tegyük. Mert amit Isten teremtett és elrendelt, az nincs a mi önkényünkre bízva, hogy elfogadjuk-e vagy megtiltsuk. Mi emberek Istent nem leckéztethetjük, hanem szégyent vallunk, amint eddig is tapasztaltuk.

De nőülésemnek volt más oka is, az, hogy az ördöggel dacolhassak a pápaságban lévő feslettség megszügyenyítésére. Ha nőtlen volnék is, megnősülnék még az én koromban is,

még ha azt tudnám is, hogy nem lesznek gyermekeim - kizárólag azért, hogy a házaseletet megtiszteljem és hogy megvessem és megszügyenítsem a pápaságban lévő erkölcstelenséget.

Eljegyzés után az esküvőt sokáig húzni-halasztani igen veszedelmes, mert a sátán szeret akadályt gördíteni és zűrzavart támasztani a gonosz nyelvek, a rágalmozók és a mindkét részről való barátok által. Katámat szeretem és tudom, hogy én őt jobban szeretem, mint magamat. Ugyanis inkább én halnék meg, mint-hogy ő a kisgyermekkel meghaljon.

Isten jól gondoskodott rólam, hogy ilyen aszszonyt adott, aki a gazdaságának gondját viseli, úgyhogy nem kell még ennek terhét is magamra vennem.

Katámat nem adnám oda sem Franciaországért, sem Velencéért. Először azért, mert Isten adta őt nekem, engem pedig neki, másodszor azért, mert gyakran tapasztalom, hogy más asszonyoknak több a fogyatékoságuk, mint az én Katámnak. Jóllehet neki is van néhány hibája, azonban még több nagy erénye van. Harmadszor pedig - s ez elég nagy ok lenne arra, hogy őt szeressem és becsüljem - azért, mert vallásos és becsületes, amint az egy istenfélő, erkölcsös asszonyhoz illik.

Mikor aztán Katámat feleségül akartam venni, Teljes komolysággal könyörögtem Istenhez. Ez volt imádságom: "Édes mennyei Atyám, mivel Te nekem neved szolgálatának a tisztségét adtad és azt akarod, hogy engem atyának nevezzenek és tiszteljenek, adj nekem kegyelmet, áldj meg engem, hogy az én kedves feleségemet, gyermekeimet, házam népét istenesen és keresztényiesen kormányozzam, tápláljam. Adj nekem bölcsességet és erőt, hogy őket jól irányítsam és neveljem. Adj nekik is jó szívet és akaratot, hogy tanításodat kövessék és engedelmesek legyenek. Ámen".

Istennek igen nagy kegyelme, ha vallásos, barátságos, istenfélő és házas élettársad van, kivel békességben élsz, akire rábízhatod minden vagyonedat és mindenedet, amid csak van, mind testedet, mind életedet. Katám, neked istenfélő férjed van, aki szeret téged.

Adj hálát Istennek.

A Püspöki Tanács a jelenlegi biztató járványügyi helyzetben a következő javaslatokkal és ajánlásokkal fordul a gyülekezetekhez

Egészségügyi szempontból továbbra is az elektronikus felületeken közvetített istentiszteletek a legbiztonságosabbak, ezért változatlanul javasoljuk ennek a formának a megtartását. Így reménység szerint sokakhoz el lehet juttatni az evangéliumot. Mostantól fogva – az online közvetítések lehetőség szerinti biztosításával – a hívek személyes részvételével újra lehetségesnek tartjuk a gyülekezeti alkalmakat szabad téren vagy fedett helyen, amennyiben a gyülekezeti elnökségek Védekezési Szabályzatot fogadnak el. Ebben a következőkre kell kitérni:

- az alkalmak előtt és után biztosítják az alapos szellőztetést és fertőtlenítést;
- ha van rá mód, több ajtót használnak, amelyek az alkalmak során lehetőség szerint nyitva maradnak;
- a bejárat(ok)nál feltűnő helyen kitéve gondoskodnak kézfertőtlenítésről;
- az ültetés úgy történik, hogy – az egy háztatásban élőket leszámítva – a személyek között biztosított minden irányba legalább 1,5 m távolság;
- a liturgiai szolgálatot végzők kivételével mindenki maszkot visel, erről szükség esetén a gyülekezet gondoskodik;
- az istentiszteletek rövidített liturgiával és kevés énekléssel folynak;
- mindenki a saját énekeskönyvét vagy mobil eszközét használja, illetve ajánljuk az énekek előzetes kiosztását vagy kivetítését;
- úrvacsoraosztásra a következő hetekben lehetőleg nem kerül sor, ha mégis, akkor se igyunk közös kehelyből;
- offertórium gyűjtése a kijáratnál elhelyezett persellyel;

minden alkalmon megfelelő számú szervező és segítő vesz részt, akik a Védekezési Sza-

bályzat betartásáról gondoskodnak. Minden egyéb kérdésben – ideértve a nyári napközi és bentlakásos táborokat – kötelező a kormány vagy az önkormányzatok által hozott biztonsági rendelkezések betartása. A gyülekezet elnöksége által elfogadott Védekezési Szabályzatot előzetesen el kell juttatni az illetékes espereshez, majd a bejáratoknál feltűnő helyen ki kell függeszteni, illetve közölni kell a gyülekezet honlapján, Facebook-oldalán és egyéb felületein.

Istennek adunk hálát, hogy a próbatételek között is megtartja egyházát, és gondoskodik az ige hirdetéséről.

Köszönjük a lelkészeknek, a presbitereknek és a gyülekezeteknek, hogy eddig is felelősségteljesen jártak el. Kérjük, továbbra is bizalommal kövessék a Püspöki Tanács ajánlásait.

„Nem adtál ellenség kezébe, tágas térre állítottad lábamat.” (Zsolt 31,9)

Budapest – Győr, 2020. május 18.

Dr. Fabiny Tamás elnök-püspök
Kondor Péter püspök
Szemerei János püspök

Kántorképzés

A Kántorképző Intézet alkalmairól kaptunk tájékoztatást:

Nyári tanfolyamok - 2020

A járvány elleni küzdelem miatt szükséges korlátozások természetesen kihatnak a Kántorképző működésére is. Nem tudhatjuk, mire lesz lehetőség az idei nyáron. Hirdetményeinkben "tervezett tanfolyamokról" írunk, mert jelezni szeretnénk, hogy minden körülmények között igyekszünk biztosítani a nyári tanfolyamok folyamatosságát. Számítunk tehát önkéntes tanárainkra és a hallgatók jelentkezésére is. Hadd soroljam a lehetőségeket:

A legjobb esetben javul annyira a helyzet nyárra, hogy a tanfolyamainkat megtartsuk. Kicsi az esély rá, de bizakodunk és tervezünk. Természetesen óvatosság leszünk: igen komolyan vesszük majd a higiéniai szabályokat a tanfolyam idején.

Valószínűbb, hogy csak a nyár végén lehet

közösségi alkalmakat szervezni. Ebben az esetben augusztusban tartanánk három rövidebb tanfolyamot. A rövid találkozók biztosíthatnák a tanfolyami közösségek folyamatosságát, módot adnának a találkozásra.

Terveink között szerepel a digitális csatornákkal megvalósított "távtanfolyam" is. (Ilyet akkor is szerveznénk, ha számíthatunk egy augusztusi találkozásra.) A távtanfolyam azt jelenti, hogy az eredetileg tervezett időszakokban tanáraink interneten keresztül foglalkoznának a hallgatókkal. Törekednénk arra, hogy a főtí mindennapokra emlékeztető napirendet tartsunk: reggel és este áhítattal, napközben kiscsoportos órákkal jelentkezni. S igyekszünk majd pótolni az énekkari munka hiányát is valamiképpen.

Furcsa ezt így elképzelni, s persze az internet nem pótolja teljesen az "igazi" tanfolyamok élményét. Mégis: Aki haladni akar, az hadd haladjon a gyakorlásban, s legyen ügyes kántorjelölt! - ez lehetséges távoktatásban is. Az egyes tanfolyamok közösségi magja tartson össze, vigye tovább az ügyet! - ez is megoldható interneten és telefonon keresztül. A tanfolyamisták mélyüljenek el Isten igéjében, érintse meg szívünket az evangélium! - ezt sem akadályozhatja meg az elzártság.

Mennyire illik ránk és terveinkre a mai ige (április 15., szerda)! *"Úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgálói: [...] mint akiknek nincsen semmijük, és akiké mégis minden."* (2Kor 6,4.10)

Jelentkezzek-e tehát, vagy sem? – kérdezi most az olvasó. Igen, az lenne jó, ha jelentkeznétek! Jó lenne látni, mennyien lennének, ha nem léteznének az akadályok. Jó lenne tudni, kik azok, akik otthonukban is szívesen gyakorolnak egy-egy tanár vezetésével. S fontos lenne tudni, hogy az esetleges augusztusi minitanfolyamra is eljőnnél-e?

Idén ezért a megszokott jelentkezési lapon kívül egy feltételes jelentkezési lapot is közreadunk. Ezen akár több lehetőséget is be lehet jelölni, ki mit tud és akar vállalni.

A tanfolyamdíjakról is nehéz most nyilatkozni. A teljes tanfolyam díja 50 000 forint.

A rövidített tanfolyamé természetesen kevesebb, digitális tanfolyam esetén csak minimális összeg fizetendő. (Az anyagi nehézségekkel küzdőknek igyekszünk segíteni támogatás szerzésében.)

Bence Gábor

A 2020. évi tervezett nyári tanfolyamok időpontjai (és vezetői) a következők:

- 1.tanfolyam: június 25. - július 11. (csütörtök-szombat); tanfolyamvezető Bence Gábor
- 2.tanfolyam:július16. - augusztus 1. (csütörtök-szombat); tanfolyamvezető Németh Sándor
3. tanfolyam: augusztus 3-19. (hétfő-szerda); tanfolyamvezető Kertész Botond

Jelentkezni a kántorképző címén lehet emailben vagy hagyományos levélben a letölthető jelentkezési lap és a feltételes jelentkezési lap **egyidejű kitöltésével**. Kérjük, hogy a jelentkezéshez mellékeljenek *lelkészi ajánlást*.

A tanfolyam díja 50 000 forint, testvérek együttes jelentkezése esetén kedvezményt adunk. Ha valakinek gondot okoz a tanfolyamdíj befizetése, kérjük, hogy jelezze, és mi igyekszünk segíteni támogatást szerezni.

Jelentkezési határidő: **2020. május 31.**

Az Evangélikus Egyház országos szervezésű táborait és konferenciáit ebben az évben nem tartják meg.

Reviczky Gyula: Pünkösd

Piros pünkösd öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsá-illat,
Fényözőn hull, a szívek megnyílnak.

Hogy először tünt fel a világnak:
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdeté a győzedelmes eszmét.

Piros pünkösd, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkodó szívének,
Hogy ki tévelyg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.

Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!

Piros pünkösd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretnek sugara, Szentlélek!

Adatvédelmi tájékoztatás a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Hírmondójával kapcsolatban

A Gyülekezeti Hírmondó rendszeres olvasójaként szeretettel köszöntjük. Ön a gyülekezeti tagok nyilvántartásáról készült listában megadta a lakcímét. Évente négy alkalommal erre a címre eljuttatjuk Önnek gyülekezeti újságunkat.

Az európai és magyar adatvédelmi jogszabályoknak (GDPR) való megfelelést, az átláthatóságot, a magán- és hitélet védelmét, az Ön személyes adatainak biztonságára vonatkozó felelősségünket kötelező érvényűnek tartjuk.

Tájékoztatjuk, hogy az Ön címét a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség irodai számítógépén tároljuk, és azt harmadik fél számára nem adjuk ki. Az adatkezelés célja, hogy a Gyülekezeti Hírmondót rendszeresen olvasó egyháztagok, az abban található hitéleti írásokat, és információkat megkapják. A Gyülekezeti Hírmondóra vonatkozó adatkezelés egészen addig tart, amíg a listáról történő törlését nem kéri tőlünk.

E-mail címünk: szfvar@lutheran.hu

Erős vár a mi Istenünk!

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

RENDSZERES ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Gyülekezeti Hírmondónk ezen az oldalán szoktuk közölni az előttünk álló alkalmainkat.

Most erre nincsen lehetőségünk.

Számomra a koronavírus-járvány időben első tanulsága, hogy nem tudunk előre tervezni.

Ez nem azt jelenti, hogy ne terveznénk, ne gondolkodnánk előre. De megköveteli tőlünk az alázat a nálunk nagyobb hatalmak előtt, és késztet belesimulni Isten gondviselő, jó akaratába.

Ezzel az alázattal előretekintve, Isten jóságában bízva osztjuk meg testvéreinkkel terveinket – imádsággal is, hogy Isten útját kövessük ebben a múlt időben.

Istentiszteleteinket a püspöki tanács útmutatása szerint – elsősorban online – tartjuk meg.

Székesfehérváron, ahol biztosítani tudjuk az útmutatás betartását, nyitott ajtók mellett vesszük fel az istentiszteletet.

Kérjük testvéreinket, hogy erre való figyelemmel, józanul meggondolva vegyenek részt otthonról vagy a templompadokban ülve.

Kérjük azt is, hogy ha valaki nem tud a világhálón csatlakozni az istentisztelethez, de szeretné azokat olvasni, az jelezze a lelkészi hivatalban. Munkatársaink hetente elviszik az istentiszteletek gépelt változatát, s a postaládába helyezik azt.

Vasárnapi istentiszteleteink mellett a nyár folyamán csütörtökön 18 órakor tartunk esti áhítatot.

Ebben az esztendőben az Úr Jézustól tanult imádságról hallunk tanítást.

Nyári táboraink megtarthatóságát egyelőre nem ismerjük.

Terveink szerint július 12. - 18. között hittanos tábor tartunk Nagyvelegen

július 27. - augusztus 1. egyházmegyei ifjúsági tábor tartunk Nagyvelegen

Áldott pünkösdi ünnepet kívánunk minden kedves Testvérünknek!

Impresszum: a kiadásért Bencze András lelkész felel, Mobil: (06) 20 824 3301, E-mail: bencze.andras@lutheran.hu

Cím: 8000 Székesfehérvár, Szekfü Gy. u. 1. Tel.: (22) 506 677, Fax: (22) 506 678, E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap: <http://szekesfehervar.lutheran.hu>,

Facebook oldal: <https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg>